

Februari – Redo för hans ankomst?

17 februari – Sista nattvåkten

Vaka därför, för ni vet inte när husets herre kommer, på kvällen eller vid midnattstiden eller när tuppen gal eller på morgonen, så att han inte plötsligt kommer och finner er sovande. – Mark. 13:35, 36

En grupp människor visades för mig ... Deras ögon var riktade mot himlen, och deras Mästares ord var på deras läppar: "Vad jag säger till er, det säger jag till alla: Vaka!" ... Herren antyder att det kommer att bli en fördröjning innan morgonen till sist gryr. Men han vill inte att de ska ge efter för trötthet eller slappna av från sin nitiska vaksamhet, för att morgonen inte kommer så snabbt som de väntat sig ...

Jag såg att det var omöjligt att låta känslor och intresse absorberas av världsliga omsorger, att samla på världsliga ägodelar, och ändå vara i det väntande och vakande tillstånd som vår Frälsare befallt. Ängeln sa: "De kan bara försäkra sig om en värld. För att vinna den himmelska skatten måste de offra den världsliga. De kan inte få båda världarna." ...

Jag såg att den ena nattvåkten efter den andra hade passerat. Skulle vi brista i vaksamhet på grund av det? Oh, nej! Det är desto nödvändigare att vi vakar oavbrutet, för nu är tiden kortare än vid den första nattvåkten ... Om vi vakade med oförtruten vaksamhet då, måste vi fördubbla vår vaksamhet under den andra nattvåkten. När den andra nattvåkten var förbi kom vi till den tredje, och nu vore det oförlåtligt att minska vår vaksamhet. Den tredje kräver tredubblat engagemang. Om vi skulle ge upp nu skulle vi förlora allt vi vunnit hittills med allt vårt allvarliga, uthålliga vakande. Den långa dystra natten är påfrestande, men morgonen har skjutits upp av barmhärtighet. För om Mästaren skulle komma vore det så många människor som inte skulle vara redo. Orsaken till den långa fördröjningen är att Gud inte vill att dessa människor ska gå under ...

Skillnaden mellan dem som älskar världen och dem som älskar Kristus är så tydlig att man inte kan förväxla dem. När världsliga människor visar iver och ambitioner för att försäkra sig om världsliga skatter, liknar Guds folk inte världen utan visar genom sin iver, sitt vakande och väntande att de är förvandlade. De visar att deras hem inte är i denna värld, utan att de söker ett bättre land, ett himmelskt land.¹

¹ Testimonies for the Church, band 2, sid 192-194